

POSTANOWIENIE

Dnia 21 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **W. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 maja 2020 r. zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 listopada 2019 r. (sygn. akt IV WKK (...)) odmawiające przyjęcia kasacji obrońcy skazanego od wyroku tego Sądu z dnia 25 czerwca 2019 r. (IV Ka (...))

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. z dnia 18 listopada 2019 r. (sygn. akt IV WKK (...)) odmówiono przyjęcia kasacji obrońcy skazanego W. D. od wyroku tego Sądu z dnia 25 czerwca 2019 r. (IV Ka (...)) z uwagi na jej niedopuszczalność.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanego, wskazując na niezgodną z art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej EKPC) interpretację przepisów k.p.k. dotyczących dopuszczalności wniesienia kasacji, prowadzącą do ograniczenia (w przeciwieństwie do tzw. kasacji nadzwyczajnej) możliwości wnoszenia przez strony kasacji od wyroków skazujących na inne kary niż pozbawienie wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Jak wynika z akt sprawy, skazanemu została wymierzona prawomocnie kara grzywny (80 stawek dziennych po 10 zł każda).

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zgodność tego ograniczenia z Konstytucją RP była przedmiotem analiz Trybunału Konstytucyjnego, który w wyroku z dnia 17 maja 2004 r., SK 32/03 (OTK-A 2004/5/44) uznał, że jest ono zgodne z art. 32 ust. 1 i art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i nie jest niezgodne z art. 42 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Argumentacja zawarta w zażaleniu skarżącego nie przedstawia nowej perspektywy konstytucyjnej oceny owego ograniczenia. W zakresie rozważań w zaprezentowanej optyce wypada odesłać do obszernego uzasadnienia cytowanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.